

การตัดสินใจของประชาชน ในการเลือกผู้นำท้องถิ่นใน
ตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ *

People's Decisions to Selection of Local Leaders
in San Maha Phon Sub-District, Mae Taeng District,
Chiang Mai Province

ยุทธนา บุญมาก และ ธรรมพร ตันตรา
Yutthana Boonmak and Thammaporn Tantra
วิทยาลัยบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
School of Administrative Studies, Maejo University
Corresponding Author, Email: mju6405405021@mju.ac.th

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้ศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกผู้นำท้องถิ่นในตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายและด้านที่ทางสังคมของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นและเพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยใช้เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง การสนทนากลุ่มย่อย และการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือตัวแทนที่เป็นผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่นที่ผู้แทนจากภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน รวมจำนวน 96 คน

ผลของการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความรู้ต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายของผู้ผู้นำท้องถิ่นค่อนข้างน้อย แต่รับรู้ถึงบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับสังคมค่อนข้างมาก และประชาชนมีความคาดหวังผู้นำท้องถิ่นที่ประกอบด้วย การมีความคิด มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล เป็นผู้นำ

* ได้รับความเห็นชอบ: 26 กันยายน 2566; แก้ไขบทความ: 19 กรกฎาคม 2567; ตอบรับตีพิมพ์: 23 กรกฎาคม 2567

ท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และการพัฒนาชุมชน เป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีความสามารถในการบริหารจัดการความขัดแย้งในชุมชนเป็นผู้นำท้องถิ่นที่สามารถนำหลักธรรมมาภิบาลมาประยุกต์ใช้กับตนเองและการทำงานเพื่อสังคมชุมชน

คำสำคัญ: การตัดสินใจ; เลือกตั้งผู้นำท้องถิ่น; ความคาดหวัง

Abstract

This article explored people's decisions to selection of local leaders in San Maha Phon Sub-District, Mae Taeng District, Chiang Mai Province for studying people's perception and understanding of Duties according to legal regulations and social aspects and responsibilities of local administrators and council members, and investigating the expectations of the people towards local administrators and council members. This is qualitative research using a semi-structured interview, small group discussion, and participatory observation for collecting data. Key informants were representatives of local government leaders, representatives from the government agencies, private and people, 96 representatives.

The finding of the study revealed that people have little awareness of the legal roles and responsibilities of local leaders but they were aware of their roles and responsibilities in society quite a lot. Furthermore, people have expectations of local leaders consisting of having explicit ideas and vision, to become a local leader with knowledge and skills in community management and development, to become a local leader capable of managing conflicts in the community, and to apply good governance principles to themselves and to work for the community.

Keywords: decisions; local leadership elections; expectations

1. บทนำ

ประเทศไทยมีการปกครองโดยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน ประชาชนมีหน้าที่ในการเลือกผู้แทนเข้าไปบริหารจัดการและพัฒนาประเทศ จังหวัด อำเภอ และชุมชนท้องถิ่นระดับตำบล หมู่บ้าน โดยมีผู้แทนระดับประเทศคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และการเลือกตั้งเพื่อให้ได้ผู้นำในระดับประเทศคือ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทย ส่วนในระดับท้องถิ่นการเลือกตั้งคัดเลือกตัวแทนของประชาชนในระดับจังหวัดคือการคัดเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาจังหวัด (สจ.) ในระดับท้องถิ่นที่เป็นหมู่บ้านตำบลเลือกตั้งตัวแทนในตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือนายกเทศมนตรีเทศบาลเมือง ตำบล และสมาชิกสภาท้องถิ่นตามแนวทางการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นผ่านองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทสำคัญต่อการสนับสนุนการพัฒนาการเมืองในระบอบประชาธิปไตย โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีการปกครองตนเอง การมีส่วนร่วม ในการบริหารจัดการและพัฒนาชุมชนการแนะนำติดตามการปฏิบัติการของคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย (ปธาน สุวรรณมงคล, 2547, น. 2)

ภายใต้บทบาทหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีการกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย การมีสิทธิในการจัดการทรัพยากรสินกิจการบริหารและการประกาศใช้ข้อบังคับภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่กฎหมายที่กำหนดไว้ และมีบทบาทหน้าที่ด้านการบริหารจัดการและพัฒนาเกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตประชาชน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐานถนนหนทาง น้ำ ไฟ ตลาดและสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสร้างและพัฒนาอาชีพเสริมและอาชีพหลักบางประการให้กับประชาชน ด้านสังคมสร้างสังคมเชิงสร้างสรรค์ช่วยเหลือเกื้อกูลสามัคคีมีความร่วมมือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปลูกฝังรักษาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนอย่างเหมาะสม สร้างคนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นทุนเสริมการพัฒนา ด้านการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านศาสนาวัดธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ยึดหลักการสืบทอด อนุรักษ์รักษาและพัฒนา ด้านสาธารณสุขเชิงรุกเน้นการส่งเสริมให้ประชาชนมีการดูแลสุขภาพแบบองค์รวมมุ่งเป้าที่การป้องกันมากกว่าการรักษา ด้านความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเน้นการบูรณาการร่วมกันกับผู้นำท้องถิ่นและผู้นำในภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในชุมชนในลักษณะของการให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตความรับผิดชอบ

เพราะการปกครองท้องถิ่นมีฐานคิดด้านการใช้คนในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชนท้องถิ่นของตนเอง มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับคุณค่าการเป็นเจ้าของร่วมกันการทำงานร่วมกันของกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยความร่วมมือร่วมใจในการกระทำในช่วงเวลาและลำดับเหตุการณ์ที่เพิ่มประสิทธิภาพ (พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว, 2540, น. 217)

อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 12 แห่งเป็นรูปแบบองค์การปกครองส่วนตำบล เทศบาลตำบล และเทศบาลเมือง ซึ่งประกอบด้วยเทศบาลเมืองแกนพัฒนา เทศบาลตำบลสันมหาพน เทศบาลตำบลอินทขิล เทศบาลชี้เหล็ก เทศบาลเมืองแม่หอพระ เทศบาลตำบลแม่แตง เทศบาลตำบลจอมแจ้ง องค์การบริหารส่วนตำบลสมเปิง องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแป๋ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านช้าง องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองกาย และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเป้า ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ (เทศบาลตำบลสันมหาพน, 2566) ผู้บริหารคือ นายกและสมาชิกสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนตามระเบียบกฎหมายที่ว่าด้วยการเลือกตั้งท้องถิ่นที่เกิดการรับสมัครเลือกตั้งของกลุ่มนัการเมืองท้องถิ่นหลาย ๆ กลุ่มการเมือง แล้วให้ประชาชนที่มีสิทธิ์ในการเลือกตั้งที่อยู่ในหมู่บ้านตำบลเป็นผู้ตัดสินใจเลือกกว่าจะเลือกคนไหนจากกลุ่มใดเป็นนายกและเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นทั้งในรูปแบบเทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเข้ามาเป็นตัวแทนบริหารจัดการและพัฒนาหมู่บ้านตำบลในอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่างๆ ผ่านการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนในเขตความรับผิดชอบได้ดีมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายเชิงการพัฒนา ที่ครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชนตามภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบเทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิทย์ พวงงาม, 2554, น. 161-162)

ดังนั้นการจะมีผู้นำท้องถิ่นที่ดีมีศักยภาพ มีภาวะผู้นำเชิงการเปลี่ยนแปลงที่จะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมชุมชนได้อย่างแท้จริงนั้น เกิดจากความพร้อมและคุณสมบัติส่วนบุคคลของตัวผู้บริหารท้องถิ่นเองและขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของประชาชนในการเลือกบุคคล และกลุ่มบุคคลที่จะเข้ามาเป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ดีมีคุณภาพเข้ามาทำงานเพื่อประโยชน์ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นจากปรากฏการณ์ทางด้านผู้นำท้องถิ่นในตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ อย่างไรก็ตามในการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นต้องขึ้นอยู่กับ การรับรู้และความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทหน้าที่ และในการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับความ

คาดหวังของประชาชนต่อผู้ทำท้องถิ่นที่ดีมีคุณภาพมีศักยภาพด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชน มีความซื่อสัตย์ยุติธรรม มีความเสียสละ สามารถต้านทานปัญหาอุปสรรคนานาประการได้ มีผลงานความสำเร็จเชิงรูปธรรม สร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นบุคคลที่พำนักอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลสันมหาพน จึงได้มีโอกาสได้ศึกษาบริบทชุมชนจากการสอบถามและการสังเกตจากผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่น และประชาชน ทำให้ทราบถึงความต้องการและความคาดหวังของประชาชนในชุมชนที่มีต่อผู้นำท้องถิ่นทั้งในอดีตและปัจจุบัน ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงเป็นประโยชน์ ต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเลือกตั้งผู้นำท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ที่ถูกต้องและสอดคล้องกับความคาดหวังของประชาชนสำหรับการได้มาซึ่งผู้บริหารสมาชิกสภาท้องถิ่นต่อการทำหน้าที่ที่ครบถ้วนและเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนในตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายและด้านที่ทางสังคมผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น

2. เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนในตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีต่อผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิ ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) 2) การสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) จำนวน 1 ครั้ง และ 3) การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นตัวแทนจากภาครัฐ เอกชน และประชาชน จำนวน 96 คน และทุกวิทยุได้แก่ การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่ได้จากเอกสารงานวิชาการ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารทางราชการ บทความต่าง ๆ แล้วนำมาเนื้อหาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำเสนอผลการวิจัยในรูปแบบพรรณนาความ (Descriptive)

4. สรุปผลการวิจัย

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยทั้งสองประเภทและเป็นไปตามขั้นตอนวิธีการวิจัยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผลรายวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. การรับรู้และความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือเทศบาล สามารถสรุปผลวิจัยในภาพรวมได้ ดังนี้ บทบาทหน้าที่ทางด้านสังคม ผลการวิจัยทำให้ทราบว่าทั้งประชาชนและผู้นำท้องถิ่นโดยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการทำงานตามบทบาทหน้าที่ทางด้านสังคมการรับรู้และความเข้าใจต่อการทำงานทางสังคมของทั้งประชาชนและผู้นำท้องถิ่นค่อนข้างสูง ในลักษณะของการออกไปพบปะประชาชน การไปปรากฏตัวในกิจกรรมโครงการทางด้านสังคมและการพัฒนา การเข้าไปร่วมงานบุญงานกุศล งานมงคล งานบันเทิงสร้างสรรค์ งานกีฬา งานพิธีกรรมทางศาสนาวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ร่วมงานเกี่ยวกับการศึกษาตามสถาบันศึกษาต่าง ๆ และจากการจัดเวทีสนทนากลุ่มย่อยพบว่าผู้นำท้องถิ่นเข้าไปร่วมงานवादหรืองานศพของผู้เสียชีวิตในระดับหมู่บ้านและตำบลเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้ครอบครัวญาติพี่น้องและประชาชน ดังนั้นในงานศพจึงมักจะพบผู้นำท้องถิ่นในคืนสุดท้าย หรือวันฌาปนกิจที่จะต้องมีผู้นำท้องถิ่นไปร่วมในฐานะแขกคนสำคัญของงาน ที่เป็นหน้าเป็นตาในลักษณะของการให้ความสำคัญหรือการให้เกียรติเจ้าภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการยอมรับกัน การนิยมชมชอบและกันได้คะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป โดยส่วนตัวของผู้นำท้องถิ่นทั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาต่างก็ให้ความสำคัญต่อกันมีบทบาทหน้าที่ทางด้านสังคมเป็นอย่างมาก เพราะมีความเข้าใจในบริบทและวิถีชีวิตของคนในชุมชนท้องถิ่น

บทบาทหน้าที่เชิงการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนประชาชนส่วนใหญ่และภาคส่วนต่าง ๆ ในหมู่บ้านตำบล แม้จะไม่มีความรู้แบบลึกซึ้ง ว่าบทบาทหน้าที่ผู้บริหารและสมาชิกสภาที่จะต้องบริหารจัดการควรเป็นอย่างไรกับเทศบาลและชุมชน รวมถึงการมีแนวทางการพัฒนาอย่างไร แต่ประชาชนส่วนใหญ่จะรับรู้ได้เข้าใจว่าเมื่อประชาชนตัดสินใจเลือกบุคคลใดกลุ่มใดเข้ามาเป็นนายก และสมาชิกสภาแล้ว ไม่จำเป็นที่ประชาชนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารและการพัฒนาหมู่บ้านตำบล แต่เป็นหน้าที่ของผู้บริหารและสมาชิกสภาต้องทำหน้าที่ในการบริหารจัดการและพัฒนาเทศบาลและชุมชนให้ดี มีความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน ตามที่ได้ให้สัญญาไว้ตอนหาเสียง ต้องทำงานสนองความต้องการ และสร้างความพึงพอใจแก่ประชาชนให้มากที่สุดที่ต้องสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนและชุมชนได้

ผ่านการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมโครงการในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ทันต่อความต้องการของประชาชน การที่ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจต่อการทำบทบาทด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนในลักษณะดังกล่าว เป็นเพราะว่าทางเทศบาลโดยเจ้าหน้าที่รวมถึงผู้บริหารและสมาชิกสภามีการประชาสัมพันธ์ และมีกระบวนการสร้างการรับรู้และทำความเข้าใจให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่องจริงจัง ว่าการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนมีความสำคัญและจำเป็นที่ประชาชนและทุกภาคส่วน ต่าง ๆ ต้องเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะเจ้าของชุมชนที่แท้จริง และเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ในส่วนของผู้นำท้องถิ่นบางคนบางกลุ่มก็ไม่ได้เรียนรู้ทำความเข้าใจต่อกันมีบทบาทหน้าที่ในเชิงบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนตามระเบียบกฎหมายและการกิจจึงไปเที่ยวรับปากประชาชนว่าจะทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ให้ถ้าได้เป็นผู้นำท้องถิ่นโดยไม่รู้ว่าบางอย่างโดยระเบียบกฎหมายหรือตามภารกิจไม่สามารถทำได้

บทบาทหน้าที่ทางด้านการเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่และผู้นำท้องถิ่นบางคนบางกลุ่มไม่มีความรู้ความเข้าใจต่อความหมายของคำว่าผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงในเชิงลึกซึ้ง และไม่เข้าใจต่อบทบาทหน้าที่ของผู้นำชุมชนท้องถิ่นแห่งการเปลี่ยนแปลงในมิติความเป็นวิชาการ แต่ประชาชนส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจว่าผู้นำท้องถิ่นที่เขาเลือกเข้าไปต้องไปทำงานให้ดี ทั้งการพัฒนาชุมชนด้านต่าง ๆ ให้ดีมากยิ่งขึ้นจัดบริการด้านต่าง ๆ ได้รวดเร็วทันใจสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามที่ต้องการให้มากที่สุด สามารถแก้ไขปัญหาภายในชุมชนและทำให้ชุมชนมีการพัฒนาและทำให้สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น

ส่วนบทบาททางด้านการมีอำนาจบารมี จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจว่าผู้ที่ผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีหน้าตาในวงสังคมเป็นที่รู้จักของคนในสังคมวงกว้าง เป็นบุคคลที่ได้รับเกียรติพิเศษกว่าบุคคลธรรมดา ได้รับการยกย่องเชิดชูจากคนในสังคม เป็นผู้ที่มีเครือข่ายกว้างขวาง เป็นผู้ที่มีอำนาจบารมีมีอิทธิพลในเชิงสังคม ด้วยเหตุผลดังกล่าวประชาชนส่วนใหญ่จึงมีความคาดหวังว่าในยามที่ตนเองและครอบครัวพรรคพวกเพื่อนฝูงเกิดปัญหาใด ทั้งเรื่องส่วนตัว และเรื่องของชุมชน มักจะนึกถึงผู้นำท้องถิ่นเป็นสำคัญว่าจะเป็นผู้ที่มีอำนาจบารมีที่สามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้ได้ในฐานะผู้นำชุมชน

สำหรับการรับรู้และความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลนั้นประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้และความเข้าใจค่อนข้างน้อย รวมทั้งผู้นำท้องถิ่นบางคนคงไม่ได้เข้าใจมากเพียงพอต่อบทบาทอำนาจหน้าที่และภารกิจของ

เทศบาลที่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย รวมทั้งการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการการเกิดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร ฯลฯ ประการสำคัญคือ การไม่มีความรู้ความเข้าใจต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มย่อยพบว่า เป็นเพราะประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการต้องรับรู้และเข้าใจต่อบทบาทหน้าที่และภารกิจที่ต้องทำหรืออาจทำของเทศบาล เพราะไม่ได้เป็นผู้บริหาร เป็นเพียงคนที่ต้องทำงานเลือกผู้นำท้องถิ่นเข้าไปทำหน้าที่ในการเข้าไปขับเคลื่อนงานด้านการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ประชาชนและชุมชนประสบอยู่ ทั้งในปัญหาเร่งด่วนและปัญหาระยะยาวอันพียงจะเกิดขึ้น ดังนั้นผู้บริหารต้องกำหนดเป็นนโยบายด้านการสร้างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของประชาชน มีการกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ มีกิจกรรมโครงการ และมีงบประมาณ เพื่อการศึกษาอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำความเข้าใจและสร้างการรับรู้ด้านบทบาทอำนาจหน้าที่ของเทศบาล ของผู้บริหาร ของสมาชิกสภา และบทบาทหน้าที่ของประชาชน และภาคส่วนต่าง ๆ ที่มีต่อการเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการทำงานด้านการพัฒนาหมู่บ้านตำบลของประชาชน เมื่อประชาชนรับรู้ย่อมเกิดผลดีต่อสังคมชุมชน

2. ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น สรุปผลการวิจัยในภาพรวมได้ดังนี้ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำท้องถิ่นที่พวกเขาเลือกมาเป็นผู้บริหารและเป็นสมาชิกสภามีความหลากหลายความคาดหวังและความต้องการ โดยเฉพาะความคาดหวังและต้องการให้ผู้นำท้องถิ่นมีระบบวิธีคิดที่เป็นระบบคิดในเชิงสร้างสรรค์ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และความคิดของผู้นำท้องถิ่นต้องสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่ได้แค่คิดแล้วไม่สามารถทำได้ โดยเฉพาะความคิดเพื่อให้เกิดการพัฒนาหมู่บ้านตำบล และความคิดของผู้นำต้องสามารถส่งผลและมีอิทธิพลต่อการทำให้ประชาชนคิดตามได้ เท่าที่ประชาชนต้องการผู้นำท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล กว้างไกล มองภาพความเจริญก้าวหน้าของชุมชนทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้ เป็นผู้นำท้องถิ่นที่สามารถทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นสามารถนำพาประชาชนและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง

ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ในชุมชนต้องการผู้นำท้องถิ่นที่เป็นผู้นำที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ด้านการบริหารและพัฒนาชุมชนมาก่อน หรือเป็นบุคคลที่ผ่านการ

เป็นผู้บริหารหน่วยงานองค์กรมาก่อน ยิ่งเป็นผู้ที่เป็นผู้นำท้องถิ่นท้องถิ่นที่มาก่อนยิ่งดี เพราะประชาชนมีความคาดหวังว่าถ้าได้ผู้นำท้องถิ่นทั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาที่มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์ผ่านการทำงาน การบริหารจัดการ และการพัฒนาชุมชนมาก่อน ประชาชนมีความคาดหวังว่าจะเป็นผู้นำท้องถิ่นที่จะสามารถนำองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่มีอยู่มาใช้ในการทำงานและการบริหารเทศบาล บริหารจัดการชุมชนได้ดี เพราะมีความรู้และมีประสบการณ์มาก่อน ไม่ต้องเรียนรู้ใหม่เริ่มต้นใหม่ สามารถต่อยอดการทำงานได้เลย และการบริหารจัดการ และการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

ความคาดหวังและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ต้องการผู้นำที่มีภาวะผู้นำสูง นอกจากจะเป็นผู้นำท้องถิ่นที่มีระบบวิธีคิดในเชิงต่อคน ต่องาน ต่อชุมชนแล้ว ความเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์มุมมองทางการพัฒนาชุมชนให้มีความเจริญก้าวหน้าได้อย่างทะลุปรุโปร่ง เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะประสบการณ์ จำเป็นต้องเป็นผู้นำที่มีภาวะผู้นำ มีอำนาจบารมี ตามธรรมชาติ กล้าคิด กล้าทำ กล้าปฏิบัติ ในสิ่งที่มีคุณค่าประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความสามารถ ด้านการสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน กล้าตัดสินใจในบางเรื่องที่ต้องการความเด็ดขาด ในบางโอกาส สามารถเปลี่ยนสถานการณ์จากผู้นำมาเป็นผู้ตามได้ ยอมรับในสิ่งที่ผิดพลาด พร้อมยอมรับการแก้ไขตามการบอกกล่าวแนะนำ ถ้าสิ่งนั้นเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในชุมชนโดยรวม

ผู้นำที่มีความรู้ความสามารถเชิงการบริหารจัดการความขัดแย้ง ปัญหาความขัดแย้ง ภายในชุมชนในทุกชุมชนยังมีอยู่ตามสภาพความเป็นจริง โดยเฉพาะความขัดแย้งในเชิงการเมือง ในระดับท้องถิ่นในกรณีที่มีการเลือกตั้งทั้งผู้นำท้องถิ่นและท้องถิ่นในรูปแบบใหม่ที่เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย เมื่อใดก็ตามที่มีการเลือกตั้งในท้องถิ่นหมายถึง การมีการแข่งขัน การมีคู่แข่ง ความต้องการชัยชนะ ย่อมทำให้เกิดกลยุทธ์ เทคนิค วิธีการหาเสียงหลากหลายรูปแบบ เพื่อสร้างความพึงพอใจกับประชาชน แล้วตัดสินใจเลือกบุคคล เลือกกลุ่มการเมือง เมื่อการแข่งขันนำไปสู่ผลแพ้ชนะ ผู้ชนะก็ดีใจ ฝ่ายที่แพ้การเลือกตั้งก็ไม่พอใจ กล่าวอีกฝ่ายทุจริต บางครั้งถึงขั้นฟ้องร้อง เกิดความขัดแย้งทั้งส่วนบุคคล กลุ่ม และประชาชนแบ่งฝักแบ่งฝ่าย ส่งผลต่อการพัฒนา ชุมชนในทางลบเป็นอย่างมาก

ด้านผู้นำเชิงธรรมาภิบาล ประชาชนมีความคาดหวังว่าจะได้ผู้นำท้องถิ่นที่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีด้านธรรมาภิบาล เป็นบุคคลที่มีหลักนิติธรรม คุณธรรม มีส่วนร่วมและสร้างการมีส่วนร่วมในการทำงานด้านการพัฒนาได้ดี เป็นแบบอย่างทางด้านการ เป็นบุคคลที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ด้านพฤติกรรมการทำงานได้ เน้นการใช้

ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและมีประโยชน์ต่อส่วนรวม และสามารถนำเอาหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้กับการทำงานการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนได้อย่างเหมาะสม สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับหมู่บ้านตำบลได้อย่างต่อเนื่อง เป็นบุคคลต้นแบบด้านการมีอุดมการณ์ คุณธรรมจริยธรรมมีความดีความงามอยู่ในตัวตน มีความเต็มทั้งทางโลกและทาง

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายเป็นรายประเด็นได้ดังนี้ การรับรู้ความเข้าใจซึ่งแยกออกเป็นการรับรู้ความเข้าใจของประชาชนและผู้นำท้องถิ่น จะพบว่า ประชาชนและผู้นำท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันเรื่องของบทบาทหน้าที่การทำงานทางด้านสังคมของผู้นำท้องถิ่น ในส่วนของผู้นำท้องถิ่นยังมีการรับรู้และความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองด้านระเบียบกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Philippe & Guergana, (2014, p. 902) ที่กล่าวว่า การรับรู้บทบาท เป็นการรับรู้บทบาทของตนเองว่า ควรจะมองเห็นบทบาทของตนเองได้ ตามการรับรู้ที่ ซึ่งเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลนั้น ทั้งนี้ การรับรู้บทบาทและความต้องการของบุคคล ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะพื้นฐานของบุคคล ตลอดจนเป้าหมายในชีวิต จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะเทศบาลตำบลสันมหาพนต้องมีแผนที่มีการบูรณาการสร้างการรับรู้ ทำความเข้าใจในลักษณะของการทำกิจกรรมโครงการอบรมสัมมนาให้ความรู้ และทำการประชาสัมพันธ์เชิงลึก ให้กับประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตลอดจนมีกิจกรรมโครงการพัฒนาศักยภาพให้แก่ผู้นำท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างการรับรู้และทำความเข้าใจกับประชาชน และการพัฒนาศักยภาพของผู้นำท้องถิ่น โดยเฉพาะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายของผู้บริหาร สมาชิกสภาข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของเทศบาล การรับรู้บทบาทของแต่ละฝ่ายย่อมเป็นผลดีต่อการทำงานการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชน ส่วนทางด้านประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ทางกฎหมายของผู้นำท้องถิ่นมากนักและประชาชนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจหน้าที่ถึงบทบาทหน้าที่และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นค่อนข้างน้อย แต่ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองที่ต้องเลือกผู้นำท้องถิ่นที่เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการบริหารจัดการและพัฒนาชุมชนตามที่เคยสัญญากับประชาชนช่วงก่อนเลือกตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรวดี แก้วประดับ (2546) ที่พบว่า ประชาชนมีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเลือกนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาล โดยเลือก

จากการประชาสัมพันธ์ตนเองว่าผู้นำท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการและพัฒนาชุมชนในรูปแบบการให้นโยบายในการหาเสียง จึงทำให้ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้และเข้าใจเพื่อบทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการและพัฒนาชุมชนเท่านั้น

นอกจากนี้ ด้านการรับรู้และเข้าใจร่วมกับการเป็นผู้นำท้องถิ่นแห่งการเปลี่ยนแปลงที่เห็นว่าประชาชนจะไม่เข้าใจในความหมายในเชิงวิชาการเกี่ยวกับผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง แต่ประชาชนรับรู้และเข้าใจว่าการที่เขาเลือกผู้บริหารและสมาชิกสภาเข้าไปก็เพื่อไปสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับชุมชน ทำให้คุณภาพชีวิตเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้นำท้องถิ่นยุคใหม่จึงจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่เท่าทันกับสถานการณ์ในยุคปัจจุบัน เป็นผู้ที่สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับตนเองทั้งในเชิงพฤติกรรมการแสดงออกต่อสังคมที่เป็นไปอย่างเหมาะสมพฤติกรรม การทำงานการบริหารจัดการที่ต้องใฝ่หาคำรู้ใหม่ ๆ และประยุกต์ใช้องค์ความรู้ เทคนิควิธีการ เครื่องมือทางการบริหารจัดการสมัยใหม่ รวมถึงใช้กลยุทธ์ที่เป็นนวัตกรรมทางการบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางการสื่อสารมาประยุกต์ใช้เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี หรือมีการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นผู้นำท้องถิ่นแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความคิดมุมมองที่เป็นบวก เป็นลักษณะของผู้นำที่มีอำนาจและมีพื้นที่พึงประสงค์ของประชาชน ใช้อำนาจมีของการเป็นผู้นำท้องถิ่นไปในทางที่เป็นคุณประโยชน์ต่อประชาชนและชุมชน โดยมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำที่มีสาระสำคัญโดยมุ่งเน้นผู้นำ คือ ผู้ที่มีความสามารถ ทำให้ผู้อื่นไปสู่จุดหมายปลายทางและบรรลุตามเป้าหมาย (เสนาะ ดีเยาว์, 2544, น. 6) และผู้นำคือผู้มีอิทธิพลในทางที่ถูกต้องต่อการกระทำของผู้อื่นองค์กรหรือกลุ่มที่มีการปฏิบัติงาน (นพพงษ์ บุญจิตราดุล, 2540, น. 79) ในขณะที่ สมนึก บางโม (2540) ได้กล่าวว่าผู้นำเป็นบุคคลซึ่งใช้อิทธิพลได้มากในการควบคุมและกระทำที่เกี่ยวกับการตัดสินใจส่วนภาวะผู้นำของผู้นำท้องถิ่นที่จะสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงการพัฒนาได้มีความสอดคล้องกับหลักวิชาการหลายคนเช่น สมัย จิตต์หมวด (2547, น. 22) ที่ได้ให้คำนิยามของคำว่าภาวะผู้นำไว้ว่าภาวะผู้นำคือการที่บุคคลที่เป็นผู้นำสามารถใช้กำลังสมองกำลังกายกำลังใจสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ตามหรือกลุ่มกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของตนเองเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมโดยมีความสอดคล้องกับพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต) (2549, น. 4) ที่ได้กล่าวว่าภาวะผู้นำคือคุณสมบัติด้าน

สติปัญญาความดีงามความรู้ความสามารถของบุคคลที่ชักนำให้คนทั้งหลายมาประสานกันและนำพาไปสู่จุดมุ่งหมายที่ดีงาม

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำท้องถิ่นที่ประกอบด้วย ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับ ความคิดมุมมอง วิสัยทัศน์ ความรู้ความสามารถด้านการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชน การมีภาวะผู้นำและผู้ตาม การจัดการความขัดแย้งในชุมชน การมีธรรมาภิบาล ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ว่า ความคาดหวังของประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่อยู่ในหมู่บ้านตำบลมีความคาดหวังต่อผู้นำท้องถิ่นทางด้านต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาข้างต้นค่อนข้างมีสูง และเป็นความคาดหวังที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการตอบสนองความต้องการของตนเองเป็นสำคัญ การตอบสนองความต้องการของชุมชนโดยรวม อาจเป็นความคาดหวังของประชาชนบางคนบางกลุ่ม และบนความคาดหวังนั้นหากผู้นำสามารถสนองตอบได้ก็จะส่งผลต่อตัวผู้นำและกลุ่มของผู้นำท้องถิ่นด้านความนิยมชมชอบ ความเชื่อมั่นศรัทธา แต่ในขณะเดียวกันบนฐานของความต้องการและความคาดหวังหากไม่ได้ตั้งใจไม่ได้ตามความต้องการคือ ไม่สมปรารถนา ก็จะกลายเป็นผลเสียต่อตัวผู้นำ กลุ่มผู้นำ และองค์กรเทศบาล และจะส่งผลการพัฒนาหมู่บ้านตำบลในภาพรวมที่มักจะขาดความร่วมมือของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับแนวคิดของ França & Raquel (2023, p. 105) ที่กล่าวว่า ความคาดหวัง คือความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งมั่นหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ที่ขึ้นอยู่กับความต้องการและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ปรารถนาถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยมีแนวความคิดว่า ความต้องการความคาดหวังของประชาชนก็จะจะเป็นไปตามความเป็นจริง ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันก่อให้เกิดผลดีในเชิงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้านตำบลให้มีความเจริญก้าวหน้า โดยความต้องการและความคาดหวังของประชาชนมีความสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวังและการรับรู้ที่มีฐานคิดสำคัญว่า ความคาดหวังเป็นความเชื่อของบุคคลที่รับรู้ถ้าเมื่อใดก็ตามมีการเพิ่มความพยายามรางวัลที่ได้รับก็จะเพิ่มตามไปด้วย หรือความคาดหวังเป็นสิ่งที่ขับเคลื่อนให้คนมองหาเครื่องมือที่ถูกต้องเพื่อทำการกิจให้สำเร็จในลักษณะการให้ข้อมูล ทักษะในการทำงาน และการให้การสนับสนุน ซึ่งมีความสัมพันธ์แนวคิดด้านการรับรู้โดยมีสาระสำคัญที่ว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลได้จัดระเบียบและตีความความรู้สึกประทับใจของตนเอง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, และ ธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์สิริ, 2550) เช่นเดียวกับที่นักวิชาการที่ชื่อ วันชาติ มีชัย (2544) ได้กล่าวถึงการรับรู้ตามทัศนคติว่าเป็นการอธิบายความรู้สึก การให้ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่

รอบตัวเอง กับการรับรู้ที่แต่ละคนมีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไปที่ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ สถิติปัญหาทัศนคติ และค่านิยม รวมถึงการกล่อมเกลாதงด้านสังคมของแต่ละบุคคล สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ประกอบด้วย การเรียนรู้และประสบการณ์ในอดีตของแต่ละบุคคล ทัศนคติของบุคคล การสนใจ ความสนใจ บุคลิกภาพ ความสามารถของบุคคลและองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความคาดหวังของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเช่นกัน โดยมีเหตุผลที่ว่าความคาดหวังของบุคคลที่มีทั้งถูกและผิด

ดังนั้นความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้นำท้องถิ่นสามารถสรุปอภิปรายได้ว่า ควรเป็นความคาดหวังที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจของทั้งสองฝ่ายคือ ผู้นำท้องถิ่นและประชาชน และเป็นความคาดหวังบนฐานของการมีความต้องการที่เป็นไปตามความจริงและเป็นไปได้ โดยเป็นความต้องการของผู้บริหารที่ต้องการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับชุมชนสร้างความมั่นคงในชีวิตให้กับประชาชน เป็นความต้องการและความคาดหวังของสมาชิกสภาท้องถิ่นที่จะเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชนประสานนำความต้องการและปัญหาของประชาชนสู่การแก้ไข ในส่วนของประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรมีความคาดหวังและความต้องการที่ตั้งอยู่บนฐานของการมีส่วนร่วมเข้าไปมีส่วนร่วม เพื่อให้ความคาดหวังและความต้องการบรรลุผล ซึ่งเป็นไปในลักษณะความคาดหวังและความต้องการในลักษณะผู้รับและผู้มีส่วนสร้างให้เกิดขึ้นและประสบผลสำเร็จ

6. องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจของประชาชนในการเลือกผู้นำท้องถิ่นในตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นการเรียนรู้และบทบาทหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่นและประชาชนพึงมี ที่สามารถเขียนอธิบายเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1. การรับรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อบทบาทอำนาจหน้าที่ที่แท้จริงของผู้บริหารและสมาชิกสภาท้องถิ่น

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1.1 ผู้ที่จะสมัครเป็นผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น สามารถนำผลการวิจัยไปปรับใช้ เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่วนบุคคล การจัดทำยุทธศาสตร์ การจัดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

1.2 ผู้นำทุกภาคส่วน สามารถนำผลความคาดหวังที่ประชาชน ไปปรับใช้ในการทำงานในฐานะที่เป็นผู้นำกลุ่ม องค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจเข้าร่วมกิจกรรม โครงการด้านการพัฒนาต่าง ๆ ในชุมชน

1.3 ผู้นำท้องถิ่นที่ได้รับเลือกแล้วควรสร้างการรับรู้และความเข้าใจกับประชาชนถึง บทบาทหน้าที่นอกเหนือจากการมีสิทธิ์เลือกตั้ง แต่ยังเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากการพัฒนา ชุมชน จึงต้องสร้างความตระหนักให้ประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้นำท้องถิ่น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่นที่มีลักษณะบริบทที่แตกต่างจากตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

2.2 ควรศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น แยกออกเฉพาะด้านอย่างชัดเจน ทั้งด้านการบริหารตามบทบาทหน้าที่ตามระเบียบกฎหมาย และด้านสังคม

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2554). รายงานการประเมินองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความเป็นเลิศ เพื่อ
รับรางวัลพระปกเกล้าประจำปี 2554. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- เทศบาลตำบลสันมหาพน. (2566). สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน. สืบค้นจาก
<https://www.sanmahapon.go.th/content/generalinfo>
- นพพงษ์ บุญจิตราดุล. (2540). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ปธาน สุวรรณมงคล. (2547). การปกครองท้องถิ่นไทยในบริบทของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2540). การเลือกตั้งกับการพัฒนาทางการเมือง. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา
ปัญหาการพัฒนาทางการเมืองไทย (น. 197-250). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2549). พุทธธรรม ฉบับปรับปรุงและขยายความ
(พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหธรรมิก.
- ภัทรวดี แก้วประดับ. (2546). การตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านค่าย
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วันชาติ มีชัย. (2544). พฤติกรรมการบริหารองค์การสาธารณะ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, และ ธนวรรณ ตั้งสินทรัพย์ศิริ. (2550). การจัดการและ
พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ซีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

- สมคิด บางโม. (2544). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บรรณากิจ.
- สมนึก บางโม (2540) *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บรรณากิจ.
- สมัย จิตต์หมวด. (2547). *พฤติกรรมผู้นำ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2544). *หลักการบริหาร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- França, R., & Raquel, M. G. (2023). On the Bias of the Unbiased Expectation Theory. *Mathematics*, 12(1), 105.
- Philippe, A., & Guergana, G. (2014). Sing affect–expectations theory to explain the direction of the impacts of experiential emotions on satisfaction. *Psychology and Marketing*, 31(10), 900–913.